

Bestemmelse om Kautio n var gaaet ud af Bankloven og, naar den skulde træffes, blev truffet i en Lov, som gav almindelige Regler om Kautio n. Det er højt uheldigt, at man skal finde en Regel om, hvordan man skal forholde sig, naar der er Spørgsmaal om Kautio nisters Behandling, i en Lov om Banker, som jo blot skulde indeholde Regler om, hvordan Banker specielt skulde styres. Regler om Kautio nsforhold burde have Plads i en Lov, som enten udelukkende beskæftigede sig med disse Forhold eller med almindelige Regler for civile Rets handlinger. Vi er jo i den Henseende noget skødesløse; der er f. Eks. Valglove, der indeholder Skattebestemmelser, og saaledes strøs Bestemmelser undertiden ind i en Lov af et helt andet Indhold. Det gør Livet meget besværligt for Jurister, og navnlig kan det jo let ske, at vore Domstole en Gang overser en saadan Bestemmelse og derfor afsiger en Dom, der ikke er overensstemmende med Loven. Hvis det en Gang skulde ske, tror jeg ikke, vi her i Rigsdagen maa have Ret til at kritisere Domstolene alt for haardt for det, thi vi kommer vist i mange Tilfælde til at give vor egen Skødesløshed Skylden derfor. Det, her staa r, er imidlertid en Ubetydelighed, saa det kan for min Skyld staa, som det staa r.

Ændringsforslag Nr. 31 giver den Regel, at en af Revisorerne skal være statsautoriseret, hvad der er blevet lagt megen Vægt paa i hvert Fald fra en enkelt Side indenfor Udvalget, idet det maa anses for meget vigtigt, mener man fra den Side — og den slutter jeg mig til —, at man har kyndige Revisorer. Derfor rejses altsaa dette Krav, men man giver dog en Overgangsfrist paa 5 Aar for ikke at tvinge nogen Bank til pludselig at afskedige en Revisor, som efter Bankledelsens Mening er sin Stilling voksen.

Ændringsforslagene Nr. 32 og 33 giver ikke Anledning til nogen Bemærkning. — Ændringsforslag Nr. 34 giver en Rettesnor for Ministeren ved Udnævnelse af Repræsentanter for Indskydere og Aktionærer i en likviderende Bank, hvad vist alle, efter de Erfaringer vi har gjort, vil finde naturligt.

Vi kommer saa til Ændringsforslag Nr. 35 til § 16, der foreslaar indført et Banknævn, det jeg flere Gange tidligere har nævnt. Jeg skal tillade mig at oplæse dette Ændringsforslag. Det lyder saaledes: „Hans“ — det er altsaa Bankinspektørens — „Afgørelser kan af vedkommende Bank indankes for Ministeren for Industri, Handel og Søfart, der afgør Sagen efter — saafremt

den ankende Bank ønsker det — at have indhentet Erklæring fra et sagkyndigt Nævn paa 7 Medlemmer. Klager over en af Bankinspektørens i Henhold til Bestemmelserne i § 12, 1ste Stykke, eller i § 13, 5te Stykke, truffen Afgørelse vil dog, saafremt vedkommende Bank ønsker det, altid være at forelægge Nævnet til Afgørelse. Nævnets Afgørelse af Klagen er endelig. Banknævnets Formand og øvrige Medlemmer udnævnes af Ministeren for Industri, Handel og Søfart, for de 3 Medlemmers Vedkommende efter Indstilling af henholdsvis Nationalbanken, de øvrige københavnske Banker og Provisbankerne. For hvert af disse 3 Medlemmer vælges en Suppleant. Ministeren drager ved Udnævnelsen af de af ham uden Indstilling udnævnte Medlemmer Omsorg for, at Landets ledende Erhvervsorganisationer repræsenteres ved 2 Medlemmer med Suppleanter. Nævnet nedsættes ved Lovens Ikrafttræden, og dets Medlemmers Mandat gælder for 3 Aar fra Udnævnelsen. De nærmere Regler for Nævnets Virksomhed fastsættes af Ministeren. Omkostningerne ved Nævnets Virksomhed afholdes af de til Dækning af Udgifterne til Banktilsynet udredede Beløb. I Sager, der angaar et af Nævnets Medlemmer eller det Institut, hvortil han er knyttet, skal Suppleanten indtræde i hans Sted.“

Hertil er der i Betænkningen knyttet nogle oplysende Bemærkninger. De lyder saaledes: „Den i Slutningen af Forslaget indeholdte Bestemmelse, hvorefter Medlemmer af det ved Ændringsforslaget oprettede Nævn ikke maa deltage i Behandlingen af Sager, der angaar dem selv eller det Institut, hvortil de er knyttet, giver Udtryk for den almindeligt anerkendte Regel, at en Person ikke ved Tvivlsspørgsmaals upartiske Prøvelse bør deltage i Afgørelse af Sager, i hvilke han selv eller f. Eks. hans Selskab er interesseret pæknært eller paa anden Maade, der kunde befrygtes bevidst eller ubevidst at paavirke vedkommendes Syn paa Sagen. En nærmere Udformning heraf vil kunne ske i de Regler, der skal udfærdiges for Nævnets Virksomhed. I de foreslaaede Bestemmelser om Nævnet er det ikke fundet fornødent udtrykkelig at udtale, at der paahviler Nævnets Medlemmer Tavshedspligt overfor alle uvedkommende, men det forudsættes, at Erhvervsministeren ved Udfærdigelsen af Reglerne om Nævnets Virksomhed saavel som ved Udnævnelsen af Medlemmerne vil drage Omsorg for, at saadan Pligt paalægges Nævnet.“